

164 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

400. ἔχων, ρέων δὲ διὰ τοῦ πεδίου, ἐφ' οὗ καὶ ἡ Γέφυρα καὶ οἱ Γεφυριτικοί διὰ δὲ τῶν σκελῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ἄξεος εἰς τὸν Πειραιᾶ καθηκόντων, ἐκδίδωσιν εἰς τὸ Φαληρικὸν, χειμαρρώδης τὸ πλέον, Θέροις δὲ μειοῦται τελέως. Εἶτι δὲ τοιοῦτος μοῖλλον ὁ Ἰλισσός, ἐκ Θατέρου μέρους τοῦ ἄξεος ρέων εἰς τὴν αὐτὴν παραλίαν, ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Αἴγας καὶ τοῦ Λυκείου μερῶν, καὶ τῆς πηγῆς, ἣν ὑμηκεν ἐν Φαιδρῷ Πλάτων. Περὶ μὲν τῆς Ἀττικῆς ταῦτα.

Κ Ε Φ. Β

§. 1.

ἘΞΗΣ δὲ ἐσὶν ἡ Βοιωτία· περὶ τῆς λέγουτα, καὶ περὶ τῶν συνεχῶν ἐθνῶν ἀνάμνησιν ποιήσασθαι χρή, τοῦ σαφοῦς χάριν, ὃν εἴπομεν πρότερον. Ἐλέγομεν δὲ τὴν ἀπὸ Σουνίου παραλίαν μέχρι Θεσσαλονίκης ἐπὶ τὰς ἄρκτους τετάσθαι, μικρὸν ἐκκλίνουσαν. ἔχουσαν τὴν Θαλασσαν πρὸς ἕω τὰ δὲ ὑπερκείμενα πρὸς δύσιν, ὡς ὅν ταινίας τινὰς, διὰ τῆς χώρας ἐκοίσης τεταμένας παραλλήλους. Μὲν πρώτη ἐσὶν ἡ ἀπὸ Μεγαρίδος, ὡς ὅν ταινία τις τὸ μὲν ἐωθιών μέρος ταινιοῦσα τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι Όρωποῦ καὶ τῆς ταύτη παραλίας, τὸ δὲ ἐσπέριον, τὸν τε ἰσθμὸν, καὶ τὴν Ἀλικουνίδα Θαλασσαν, τὴν κατὰ Παγὰς μέχρι τῶν . . . τῶν περὶ Κρέουσσαν· τὰ δὲ λοιπὰ τὴν μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ παραλίαν καὶ τὴν ὡς ὅν. . . . ὄρειν τὸν, τὴν διείργουσαν ἀπὸ τῆς [Βοιωτίας τὴν Ἀττικήν]. Δευτέρα δὲ ἐσὶν ἡ Βοιωτία, ἀπὸ τῆς ἕω ἐπὶ δύσιν τεταμένη ταινία τις ἀπὸ τῆς κατ' Εὔβοιαν Θαλασσῆς ἐπὶ Θαλασσαν τὴν κοτὲ τὸν Κρισσαῖον κόλπον, ἴσομήκης πως τῇ Ἀττικῇ, ἡ καὶ ἐλάττων κατὰ μῆκος ὀρετῆ μέντοι τῆς χώρας πάμπολι διαφέρουσα.

§. 2.

Ἐφόρος δὲ καὶ ταύτη κρείττω τὴν Βοιωτίαν ἀποφαίνει τῶν 400. ὁμόρων ἐνυῶν· καὶ ὅτι μόνη τριθάλαττός ἔστι καὶ λιμένων εὐ- πορεῖ πλειόνων· ἐπὶ μὲν τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ καὶ τῷ Κοριν- θικῷ τὸ ἐκ τῆς Ἰταλίας, καὶ Σικελίας, καὶ τῆς Λιβύης δεχο- μένη· ἐπὶ δὲ τῶν πρὸς Εὔβοιαν μερῶν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ Εὐ- ρίπου σχιζομένης τῆς παραλίας· τῇ μὲν ἐπὶ τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν Ταναγρικήν, τῇ δὲ ἐπὶ τὸν Σαλγανέα καὶ τὴν Ανθηδόνα, τῇ μὲν εἶναι συνεχῆ τὴν κατ' Αἴγυπτον καὶ Κύπρον καὶ τὰς νίσσους Θαλασσαν· τῇ δὲ τὴν κατὰ Μακεδόνας καὶ τὴν Προ- ποντίδα καὶ τὸν Έλλήσποντον. Προσίδησι δὲ, ὅτι καὶ τὴν Εὔβοιαν τρόπου τινὰ μέρος αὐτῆς πεποίηκεν ὁ Εὔριπος, οὗτως σεγός ὡς, καὶ γεφύρᾳ συνεζευγμένος πρὸς αὐτὴν θιπλέθρῳ. Τὴν μὲν οὖν χώρουν ἐπαινεῖ διὰ ταῦτα, καὶ φησὶ πρὸς ἡγεμο- 401. νίου εὐφυῶς ἔχειν ἀγωγὴν δὲ καὶ παιδείᾳ μὴ χρησαμένους ἐπιτη- δείᾳ τοὺς ἀεὶ προϊσαμένους αὐτῆς, εἰ καὶ ποτέ[τι] κατώρθω- σαν, ἐπὶ μικρὸν τὸν χρόνον συμμεῖναι· καθάπερ Ἐπαμινώνδας ἔδειξε. Τελευτήσαντος γάρ ἐκείνου, τὴν ἡγεμονίαν ἀποβαλεῖν εὐ- θὺς τοὺς Θηβαίους, γενσαμένους αὐτῆς μόνου· αἵτιον δὲ εἶναι τὸ λόγων καὶ ὄμιλίας τῆς πρὸς ὄντρώπους ὀλιγωρῆσαι, μόνης δὲ ἐπιμεληθῆναι τῆς κατὰ πόλεμου ἀρετῆς. Εἶδει δὲ προσθεῖναι, ὅτι τοῦτο πρὸς Ελληνας μοιλιεῖσα χρήσιμόν ἔστιν ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς βαρβάρους βίᾳ λόγου κρείττων ἔστι. Καὶ Ρωμαῖοι δὲ τὸ παλαιὸν μὲν, ἀγριωτέροις ἔθνεσι πολεμοῦντες, οὐδὲν ἔδεοντο τῶν τοιούτων παιδευμάτων· ἀφ' οὗ δὲ ἥρξαντο πρὸς ἡμερώτερον ἔθνη καὶ φῦλα τὴν πραγματείαν ἔχειν, ἐπέθεντο καὶ ταύτη τῇ ἀγωγῇ, καὶ κατέστησαν πάντων κύριοι.

Λ 3

§. 3.

401. Ή δ' οὖν Βοιωτία πρότερον μὲν ὑπὸ βαρβάρων ὥκεῖτο ἀόνων καὶ Τεμίκων, ἐκ τοῦ Σουνίου πεπλανημένων, καὶ Λελέγων, καὶ Τάντων. Εἶτα Φοίνικες ἔσχον οἱ μετὰ Κάδμου, ὃς τὴν τε Καδμείαν ἐτείχισε, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῖς ἐκγύρνοις ἀπέλιπεν. Εἶχεν δὲ τὰς Θήρας τῇ Καδμείᾳ προσέκτισαν, καὶ συνεφύλαξαν τὴν ἀρχὴν, ἔγούμενοι τῶν πλείστων Βοιωτῶν ἔως τῆς τῶν Ἐπιγόνων σρατείας. Κατὰ δὲ τούτους ὅλιγον χρόνον ἐκλιπόντες τὰς Θήρας, ἐπανῆλθον πάλιν· ώς δὲ αὗτως ὑπὸ Θρακῶν καὶ Πελασγῶν ἐκπεσόντες ἐν Θετταλίᾳ συνεζήσαντο τὴν ἀρχὴν μετὰ Ἀργαίων ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὡς καὶ Βοιωτοὺς κληθῆναι ἀπαντας. Εἰτ' ἀνέρεψαν εἰς τὴν οὐκείαν, ἢδη τοῦ Αἰολικοῦ σόλου παρεσκευασμένου πέρι Αὐλίδα τῆς Βοιωτίας, διν ἔξελλον εἰς τὴν Λασίαν οἱ τοῦ Ὁρέου παῖδες. Προσθέντες δὲ τῇ Βοιωτίᾳ τὴν Ὁρχομενίαν (οὐ γάρ ἡσαν κοινωνοὶ πρότερον, οὐδὲ Ὄμηρος μετὰ Βοιωτῶν αὐτοὺς κατέλεξεν, ἀλλ' ίδια, Μινύας προσαγορεύσας), μετ' ἐκείνων ἐξέβαλον τοὺς μὲν Πελασγοὺς εἰς Ἀθηνας (ἀφ' ὧν ἐκλήθη μέρος τι τῆς πόλεως Πελασγικόν· ὄκησαν δὲ ὑπὸ τῷ Τύμηττῷ), τοὺς δὲ Θρακας εἰς τὸν Παρνασόν. Ταῦτες δὲ τῆς Φωκίδος Τάγμπολιν φκισαν.

§. 4.

Φησὶ δὲ Ἐφορος, τοὺς μὲν Θρακας, ποιησαμένους σπουδὰς πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς, ἐπιθέσθαι νύκτωρ σρατοπεδεύοντας ὅλιγωρότερον, ώς εἰρήνης γεγονυίας· διακρουσαμένων [δὲ] αὐτοὺς, αἰτιωμένων τε ἄμα, ὅτι τὰς σπουδὰς παρέβαινον, μὴ παραδῆναι 402. φάσκειν ἐκείνους· συνθέσθαι γάρ ἡμέρας, νύκτωρ δὲ ἐπιθέσθαι· ἀφ' οὗ δὴ καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι, Θρακία παρεύρεσις. Τοὺς δὲ Πελασγοὺς, μένοντος ἐτοῦ πολέμου, χρηστή-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΟΜΕΑΣ ΙΑΣΟΥ ΚΑΙ ΝΟΜΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

ριασομένους ἀπελθεῖν· ἀπελθεῖν δὲ καὶ τοὺς Βοιωτούς. Τὸν 402.
 μὲν οὖν τοῖς Πελασγοῖς δοθέντα χρησμὸν ἔφη μὴ ἔχειν εἰπεῖν·
 τοῖς δὲ Βοιωτοῖς ὄντειν τὸν προφῆτιν, ἀσεβήσαντας εῦ πρά-
 ἁσιν· τοὺς δὲ Θεωροὺς, ὑπόνοήσαντας χαριζόμενην τοῖς Πε-
 λασγοῖς τὸν προφῆτιν διὰ τὸ συγγενὲς (ἐπεὶ καὶ τὸ ἱερὸν
 Πελασγικὸν ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρχεν), οὕτως ὄντειν, ὀρπάσαντας
 τὸν ἄνθρωπον εἰς πυρὸν ἐμβαλεῖν· ἐνθυμηθέντας, εἴτε κα-
 κουργήσασαν, εἴτε μὴ, πρὸς ἀμφότερος δρῶσις ἔχειν· εἰ μὲν
 παρεχρητηρίασε, κολασθείσος αὐτῆς· εἰ δὲ οὐδὲν ἐκοκούρ-
 γησε, τὸ προσταχθὲν αὐτῶν πραξάντων. Τοὺς δὲ περὶ τὸ
 ἱερὸν, τὸ μὲν ὄχρίτους κτείνειν τοὺς πράξαντας, καὶ ταῦτ'
 ἐν Ἱερῷ, μὴ δοκιμάσαι, καθιεράναι δὲ εἰς κρίσιν· καλεῖν δὲ
 ἐπὶ τὰς ἱερείας, ταύτας δὲ εἶναι τὰς προφήτιδας, αἱ λοιπαὶ
 τριῶν οὐσῶν περιῆσαν. Λεγόντων δὲ, ὡς οὐδαμοῦ νόμος εἴη
 δικάζειν γυναικας, προσελέσθαι καὶ ἄνδρας Ἰσους τοῖς γυ-
 ναιξὶ τὸν ἀριθμόν· τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας ἀπογνῶναι, τὰς δὲ
 γυναικας καταγνῶναι· ἵσων δὲ τῶν ψήφων γενομένων, τὰς ἀπο-
 λυούσας νικῆσαι· ἐκ δὲ τούτου Βοιωτοῖς μόνοις ἄνδρας προ-
 θεοπίζειν ἐν Δωδώνῃ. Τὰς μέντοι προφήτιδας, ἐξηγουρένας
 τὸ μαυτεῖον, εἰπεῖν, δτε προσάττοι ὁ Θεὸς τοῖς Βοιωτοῖς, τοὺς
 παρ' αὐτοῖς τρίποδας συλλέγοντας εἰς Δωδώνην πέμπειν κατ'
 ἔτος· καὶ δὴ ποιεῖν τοῦτο· ἀεὶ γάρ τινα τῶν ὄνταιμένων τρι-
 πόδων νήκτωρ καθαιροῦντας καὶ κατακαλύπτοντας ἴματίοις, ὡς
 ἀν λάθρᾳ τριποδηφορεῖν εἰς Δωδώνην.

§. 5.

Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Αἰολικὸν ἀποτίαν συνέπραξαν τοῖς περὶ
 Πενθίλου, πλείους ἐξ ἑαυτῶν συμπέμψαντες, ὥσε καὶ Βοιωτι-
 κὸν προσαγορευθῆναι. Τέρον δὲ χρόνοις πολλοῖς ὁ Περσικὸς
 πόλεμος περὶ Πλαταιᾶς γενόμενος διελυμήνατο τὸν χώραν.

402. Εἰτ' ἀνέλαβον σφᾶς πάλιν ἐπὶ τοσοῦτου, ὡς καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀρχῆς ἀμφισβητῆσαι Θηραίους δυσὶ μάχῃς πρατίσαντας Λακεδαιμονίους. Ἐπαμινώνδα δὲ πεσόντος ἐν τῇ μάχῃ, ταῦτη μὲν τῆς ἐλπίδος μιεσφαλησσων· ὑπὲρ δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅμως ἐπολέμησαν πρὸς Φωκέας τοὺς τὸ ιερὸν συλλήσαντας τὸ κοινόν.

403. Κακωθέντες δ' ὑπό τε τοῦ πολέμου, καὶ τῶν Μακεδόνων ἐπιτεμένων τοῖς Ἑλλησιν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ ἀπένθαλου τὴν πόλιν κατασκαφεῖσαν, καὶ ἀνέλαβον ἀνακτισθεῖσαν. Εὖ ἔκεινον δ' οὐδὴ πράττοντες ἐνδεέζερον αἱ μέγρι εἰς ἡμᾶς, οὐδὲ κώνης ἀξιολόγου τύπου σώζουσι. Καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις ἀναλογον ἔχουσι, πλὴν Τανάγρας καὶ Θεσπιῶν· αὗται δ' ἵκανῶς συμμένουσι πρὸς ἔκείνας κρινόμεναι.

§. 6.

Ἐξῆς δὲ τὴν περιήγησιν τῆς χώρας ποιητέον, ὁρέξαμένους ἀπὸ τῆς πρὸς Εὔβοιαν παραλίας τῆς συνεχοῦς τῇ Ἀττικῇ. Ἀρχὴ δ' ὁ Όρωπὸς καὶ ὁ ιερὸς λιμὴν, δυν καλοῦσι Δελφίνιον, καθ' ὃν ἡ παλαιὰ Ἐρέτρια ἐν τῇ Εὔβοιᾳ, διαπλουν ἔχουσα ἐξικούντα σαδίων. Μετὰ δὲ τὸ Δελφίνιον ἐστιν ὁ Όρωπὸς ἐν εἴκοσι σαδίοις· κατὰ δὲ τοῦτον ἐστιν ἡ νῦν Ἐρέτρια· διάπλους δ' ἐπ' αὐτὴν σάδιοι τετταράκοντα.

§. 7.

Εἶτα Δῆλου τὸ ιερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκ Δῆλου ὀφιδρυμένου, Ταναγραίων πολίχνιον, Αὐλίδος διέχου σαδίους τριάκοντα· ὅπου μάχῃ λειφθέντες Ἀθηναῖοι προτροπάδην ἔφυγον· ἐν δὲ τῇ φυγῇ πεσόνται ἀφ' ἵππου Ξενοφῶνται τὸν Γρύλλου ἴδων κείμενον Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, σρατεύων πεζὸς; τοῦ ἵππου γεγονότος ἐκποδὼν, ἀνέλαβε τοῖς ὥμοις αὐτοῦ, καὶ ἔσωσεν ἐπὶ πολλοὺς σαδίους, ἕως ἐπαύσατο ἡ φυγή.

§. 8.

Εἶτα λιμὴν μέγας, δύν καλοῦσι Βαθὺν λιμένα. Εἰς' ἡ Αὔλις 403. πετρῶδες χωρίου, καὶ κώμη Τανάγραιων λιμὴν δὲ ἐξὶ πεντήκοντα πλοίοις· ὃς' εἰκός τὸν ναύτας θυμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ μεγάλῳ ὑπάρξαι λιμένι. Καὶ ὁ Εὔριπος δὲ ἐξὶ πλησίου ὁ Χαλκιδικὸς, εἰς δύν ἀπὸ Σουνίου γάδιοι ἐβδομῆκοντα. Ἔσει δὲ ἐπ' αὐτῷ γέφυρα **δίπλεθρος**, ὡς εἴρηκα πύργος δὲ ἐκατέρωθεν ἐφέστηκεν, ὁ μὲν ἐκ τῆς Χαλκιδος, ὁ δὲ ἐκ τῆς Βοιωτίας διώκοδδοις δὲ εἰς αὐτὸν σύριγξ. Περὶ δὲ τῆς παλιρροίας τοῦ Εύριπου, τοσοῦτον μόνον εἰπεῖν ἔκανον, ὅτι ἐπτάκις μεταβαλλειν φασὶ καθ' ἡμέραν ἐκάστην καὶ νύκτα· τὴν δὲ αὐτίσιν ἐν ἄλλοις σκεπτέον.

§. 9.

Πλησίου δὲ ἐξὶν ἐφ' ὕψους κείμενον χωρίου **Σαλγανεὺς**, ἐπώνυμον τοῦ ταφέντος ἐπ' αὐτῷ Σαλγανέως, ἀνδρὸς Βοιωτίου, καθηγησαμένου τοῖς Πέρσαις εἰσπλέουσιν εἰς τὸν διάπλουν τοῦτον ἐκ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου· ὃν φασιν ἀναιρεθῆναι, πρὶν ἡ τῷ Εύριπῷ συνάπτειν, ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Μεγαβάτου, νομισθέντα κακοῦργον, ὡς ἐξ ἀπάτης ἐμβαλόντα τὸν σόλον εἰς τυφλὸν τῆς Θαλάττης γενωπόν· αἰσθέμενον δὲ τὸν βάρεβορον τὴν περὶ αὐτὸν ἀπάτην μεταγνῶναι τε, καὶ ταφῆς ἀξιώσαι τὸν ἀναιτίως ἀποθανόντα.

§. 10.

Καὶ ἡ Γραῖα δὲ ἐξὶ τόπος Όρωποῦ πλησίου, καὶ τὸ ιερὸν 404. τοῦ Ἀμφιαράου, καὶ τὸ Ναρκίσσου τοῦ Ἐρετριέως μνῆμα, δὲ καλεῖται Στυγλοῦ, ἐπειδὴ σιγῶσι παριόντες· τινὲς δὲ τῇ Τανάγρᾳ τὴν αὐτὴν φασιν· ἡ Ποιμανδρίς δὲ ἐξὶν ἡ αὐτὴ τῇ Τανάγρᾳ.

170 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

404. Καλοῦνται δὲ καὶ Γεφυραῖοι οἱ Ταναγραῖοι. ἐκ Κυωπίας δὲ τῆς Θηβαϊκῆς μενιδρυμένου δεῦρο τὸ Ἀμφιάρειον.

§. 11.

Καὶ ὁ Μυκαλησσός δὲ κώμη τῆς Ταναγρικῆς κεῖται δὲ παρὸν τὴν Θηβῶν εἰς Χαλκίδα καλοῦσι δὲ Βοιωτικῶν Μυκαληττόν. Ός δὲ αὐτως καὶ τὸ Ἀρμα, τῆς Ταναγρικῆς κώμη ἔρημος περὶ Μυκαληττὸν, ἀπὸ τοῦ Ἀμφιαράου ἄρματος λαβοῦσα τοῦνομα, ἑτέρα οὖσα τοῦ Ἀρματος τοῦ κατὰ τὴν Ἀττικὴν, ὃ ἐστι περὶ Φυλὴν δῆμου τῆς Ἀττικῆς, ὅμορον τῇ Ταναγρικῇ. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ παροιμία τὴν ἀρχὴν ἔσχεν ή λέγουσα· ὅπόταν δι' Ἀρματος ἀσράψῃ· ἀσραποήν τυνα σημειουμένων κατὰ χρησμὸν τῶν λεγομένων Πυθαῖσῶν, βλεπόντων ὡς ἐπὶ τὸ Ἀρμα, καὶ τότε πεμπόντων τὴν θυσίαν εἰς Δελφοὺς, ὅταν ἀσράψαντα ἴδωσιν· ἐτήρουν δὲ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καθ' ἕκαστου μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ μύκτας, ἀπὸ τῆς ἐσχάρας τοῦ ἀσραπαίου Διός· ἐστι δὲ αὕτη ἐν τῷ τείχει μεταξὺ τοῦ Πυθίου καὶ τοῦ Ὀλυμπίου. Περὶ δὲ τοῦ Ἀρματος τοῦ Βοιωτικοῦ, οἵ μέν φασιν, ἐκπεσόντος ἐκ τοῦ ἄρματος ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὸν τόπον, οὗ νῦν ἐστι τὸ ἱερὸν αὐτοῦ, τὸ ἄρμα ἔρημον ἐνεχθῆναι ἐπὶ τὸν ὅμωνυμον τόπον· οἱ δὲ τοῦ Ἀδράσου συντριβῆναι τὸ ἄρμα φεύγοντός φασιν ἐντοῦ Θα, τὸν δὲ διὰ τοῦ Ἀρείουν σωθῆναι. Φιλόχορος δὲ ὑπὸ τῶν κωμητῶν σωθῆναι φησιν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο ἰσοπολιτείαν αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἀργείων ὑπάρξαι.

§. 12.

Ἐστι δὲ τῷ ἐκ Θηβῶν εἰς Ἀργος ἀπιόντι ἐν ἀριστερᾷ ἡ Ταναγρα· ἐν [δὲ] δεξιᾷ κεῖται [ἡ Ύρια]. Καὶ ἡ Ύρια δὲ τῆς Ταναγραῖας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαϊδος· ὅπου ὁ Ύριεὺς μεμύθευται καὶ ἡ τοῦ Λέρίωνος γένεσις, ἥν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς θιθυράμβοις·

κεῖται δὲ ἐγγὺς Αὐλίδος. Εὗνοι δὲ τὰς Τύριας Υἱόντας λέγεσθαι 404· φασι, τῆς Παρασωπίας οὖσαν ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι πλησίου Ερυθρῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ, ἀποικου Υἱούς, κτίσμα δὲ Νυκτέως, τοῦ Ἀντιόπης πατρός. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀργείᾳ Τύριαι· οἱ δὲ ἐξ αὐτῆς Τύριάτται λέγονται. Τῶν δὲ Ερυθρῶν τούτων ἀποικοι αἱ ἐν Ιωνίᾳ Ερυθραι. Καὶ ὁ Ἐλεῶν δὲ, κώμη Ταναγρική, ἀπὸ τῶν ἐλῶν ὡνομαζένη.

§. 13.

Μετὰ δὲ Σαλγανέα Άνθηδῶν, πόλεις λιμένας ἔχουσα, ἐσχάτη τῆς Βοιωτικῆς παραλίας τῆς πρὸς Εύβοιαν· καθάπερ καὶ ὁ Ποιητὴς εἴρηκεν,

Άνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν.

405.

Εἰσὶ μέντοι ἔτι προϊόντει μικρὸν πολίχναι δύο τῶν Βοιωτῶν, Λάρυμαί τε, παρ' ἣν δὲ Κηφισσός ἐκδίδωσι, καὶ ἔτι ἐπέκεινα Άλαι ὄμώνυμοι τοῖς Αἰτικοῖς δῆμοις. Κατὰ δὲ τὴν παραλίαν ταύτην κεῖσθαι φασι. Αἰγάς τὰς ἐν Εύβοίᾳ, ἐν αἷς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν τοῦ Αἰγαίου ἐμνήσθημεν δὲ αὐτοῦ καὶ πρότερον. Δίαρμα δὲ ἐστὶν ἀπὸ μὲν τῆς Άνθηδόνος εἰς Αἰγάς ἑκατὸν εἴκοσι στίδιοι· ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων τόπων πολὺ ἐλάττους· κεῖται δὲ ἐπὶ ὅρους ὑψηλοῦ τὸ ιερόν· ἦν δέ ποτε καὶ πόλις. Ἐγγὺς δὲ τῶν Αἰγῶν καὶ αἱ Ὀρόβιαι. Εὐ δὲ τῇ Άνθηδόνος Μεσσαπίου ὄρος ἐστὶν, ἀπὸ Μεσσαπίου, δις, εἰς τὴν Ιαπυγίαν ἐλθόν, Μεσσαπίαν τὴν χώραν ἐκάλεσεν. Ενταῦθα δὲ καὶ τὰ περὶ τὸν Γλαῦκον μνημεύεται τὸν Άνθηδόνιον, ὃν φασιν εἰς κῆτος μεταβλεῖν.

§. 14.

Πληγίον δὲ ἐστὶν Άνθηδόνος ιεροπρεπῆς τόπος τῆς Βοιωτίας,

405. ἔχη πόλεως ἔχων, ὁ καλούμενος Ἰσος, συγέλλοντι τὴν πρώτην
συλλαβήν. Οἶονται δέ τινες δεῦν γράφειν,

ἴσον τε ζαθέν, ἀνθεῖδόν τ' ἐσχατόωσαν,
ἔκτείνουτες τὴν πρώτην συλλαβήν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον,
ἀντὶ τοῦ,

Nūσαν τε ζαθέν.

ἡ γάρ **Nūσα** οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὡς φησιν Ἀπολ-
λόδωρος ἐν τοῖς περὶ νεῶν ὥστ' οὐκ ἀν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἰσον
οὔτως εἴρηκεν· ἡν γάρ ὁ Ἰσος πόλις ἐν τῇ Μεγαρικῇ, ἐκεῖθεν
ἀπωκινεύμενη... αἰρῶνος ἐκλειπται δὲ νῦν. Τινὲς δὲ γράφουσι,

Κρεῦσαν τε ζαθέν,

τὴν νῦν Κρέουσαν δεχόμενοι, τὸ τῶν Θεσπιῶν ἐπίνειον, ἐν τῷ
Κρισσαίῳ κόλπῳ ἴδρυμένου. Ἄλλοι δέ,

Φεράς τε ζαθέας.

ἔσι δὲ τῆς τετρακομίας τῆς περὶ Τάναγραν, Εὔλεων, Ἀρ-
ματος, Μυκαλησσοῦ, Φαρῶν. Γράφουσι δὲ καὶ τοῦτο,

Nūσαν τε ζαθέν.

κάμη δ' ἔσι τοῦ Εὐλεῶνος ἡ **Nūσα**. Ή μὲν οὖν παραλία τοι-
αύτη τις ἡ πρὸς Εὔβοιαν.

§. 15.

Tὰ δὲ ἔξης ἐν τῇ μεσογαίᾳ πεδία· ἔσι κοῖλα, πάντοτεν ἐκ τῶν
ἄλλων μερῶν ὄρεσι περιεχόμενα, τοῖς Ἀττικοῖς μὲν πρὸς νότον,
πρὸς ἄρκτον δὲ τοῖς Φωκικοῖς· ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπέρας ὁ Κιωνικῶν
λοξὸς ἐμπίπτει μηρὸν ὑπὲρ τῆς Κρισσαίας θαλάσσης, ἔχων
τὴν ἀρχὴν συνεχῆ τοῖς Μεγαρικοῖς καὶ τοῖς Ἀττικοῖς ὄρεσιν, εἰτ'
ἐπιστρέφων εἰς τὰ πεδία, πανόμενος δὲ περὶ τὴν Θηβαίαν.

§. 16.

406. Τῶν δὲ πεδίων τούτων τὰ μὲν λιμνάζει, ποταμῶν ἀναχεο-

μένων εἰς αὐτὰ, τῶν δὲ ἐμπιπτόντων, εἶτα ἐκρύσεις λαμβά- 406.
 νόντων· τὰ δὲ ἀνέψυκται, καὶ γεωργεῖται παντοδαπῶς, διὸ
 τὴν εὐκαρπίαν. Τὸ πάντρου δὲ καὶ σηραγγώδους οὕτης κατὰ
 βάθους τῆς γῆς, σεισμοὶ γενόμενοι πολλάκις ἔξαίσιοι τοὺς μὲν
 ἐφραξάν τῶν πόρων, τοὺς δὲ ἀνέῳξαν· τοὺς μὲν μέχρι τῆς
 ἐπιφανείας, τοὺς δὲ διὸ ὑπονόμων. Συμβαίνει δὴ καὶ τοῖς
 ὕδασι, τοῖς μὲν δὲ ὑπονόμων φέρεσθαι τῶν ῥεθρῶν· τοῖς δὲ
 ἐπιπολῆς, τοῖς τε λιμναίοις καὶ τοῖς ποταμίοις. Εὔχωσθέντων
 δὲ κατὰς βάθους τῶν πόρων, αὐξέσθαι τὰς λίμνας συμβαίνει
 μέχρι τῶν οἰκουμένων τόπων, ὡς καὶ πόλεις καταπίνεσθαι καὶ
 γώρας ἀνοιχθέντοις δὲ τῶν αὐτῶν, ἢ ἄλλων, ἀνακαλύπτεσθαι;
 καὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους ποτὲ μὲν πλεῖσθαι, ποτὲ δὲ πεζεύ-
 εσθαι, καὶ τὰς αὐτὰς πόλεις ποτὲ μὲν ἐπὶ τῇ λίμνῃ, ποτὲ δὲ
 ἀπωνευτεῖσθαι.

§. 17.

Διττῶς δὲ τοῦτο γίνεται· ἡ γάρ μενουσῶν ἀκινήτων τῶν
 πόλεων, ὅταν ἡ αὔξησις των ὑδάτων ἡττων ἢ τῆς ὑπερχύσεως,
 διὸ τὸ ὑψὸς τῶν οἰκήσεων· ἡ διὸ ἀνοικισμὸν, ὅταν τῷ πλη-
 σιασμῷ κινδυνεύσαντες πολλάκις ἀπαλλαγὴν πορίσωνται τοῦ
 φόρου τὴν μεταληψίην τῶν χωρίων τῶν ἀπωνευτεῖσθαι,
 Παρακολουθεῖ δὲ τοῖς οὕτως ἀνοικισθεῖσι τὸ τὴν αὐτὴν προσηγο-
 ρίαν φυλάττουσιν, ἐτύμως πρότερον λεγομένοις ἀπὸ τοῦ συμβε-
 θηκότος τοπικῶς, νῦν μηκέτι λέγεσθαι ἐτύμως. Πλαταιάς γάρ
 ἀπὸ τῆς πλάτης τῶν κωπῶν εἰρηνεῖται πιθανόν· καὶ Πλαταιέας
 τοὺς ἀπὸ κωπηλασίας ζῶντας· ἀλλὰ νῦν, ἀπωνευτεῖσθαι τῆς λίμνης
 οἰκοῦντες, οὐκέτ' ᾧ προσαγορεύοιτο ἐτύμως. Εἶλος τε καὶ
 Έλεὼν καὶ Εἴλεσιον ἐκλήθη, διὸ τὸ ἐπὶ τοῖς ἐλεσιν ἰδρύσασθαι
 νῦν δὲ οὐχ' ὄμοιώς ἔχει ταῦτα, ἡ ἀνοικισθέντων, ἡ τῆς λίμνης

λοθ. ἐπὶ πολὺ ταπεινωθείσης, διὰ τὰς ὕγειρους γενομένας ἐκρύσσεις· καὶ γάρ τοῦτο δυνατόν.

§. 18.

Δηλοῖ δὲ καὶ ὁ Κηφισσός τοῦτο μᾶλιστα, τὴν Κωπαΐδα λίμνην πληρῶν. Αὐξομένης γάρ αὐτῆς, ὡς εκανδυνεύειν καταποθῆγαι τὰς Κώπας (ἅς ὅ τε Ποιητής ὄνομάζει, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡ λίμνη τὴν ἐπωνυμίαν εἶληφε), χάσμα γενηθὲν πρὸς τῇ λίμνῃ πλησίου τῶν Κωπῶν, σύνεωξεν ὑπὸ γῆς ρέειδρου, ὃσον τριάκοντας σαδίων, καὶ ἐδέξατο τὸν ποταμόν· εἶτα ἐξέρρηξεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν κατὰ Λάρυμναν τῆς Λοκρίδος τὴν ἄνω (καὶ γάρ ἔτέρχεται ἐξὶν, ὡς εἴπομεν, ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ, ἡ Βοιωτικὴ, ἡ προσέθεσσαν Ρωμαῖοι τὴν ἄνω). Καλεῖται δὲ ὁ τόπος Ἀγχόνη· λογ. ἔτι δὲ καὶ λίμνη ὁμώνυμος· ἐντεῦθεν δὲ τῇδε ὁ Κηφισσός· ἐκδίδωσιν ἐπὶ τὴν Θαλάτταν. Τότε μὲν οὖν πανσαρμένης τῆς πλημμυρίδος, παῦλα καὶ τοῦ κυνδύνου τοῖς παροικοῦσιν ὑπῆρξε, πλὴν τῶν τῇδε καταποθεισῶν πόλεων. Παῖς δὲ ἐγχουμένων τῶν πόρων, ὁ μεταλλευτής Κράτης, ἀντὶρ Χαλκιδεὺς, ἀνακαθαίρων τὰς ἐμφράγματα, ἐπαύσατο, σασιασάντων τῶν Βοιωτῶν· καίπερ, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιτολῇ φησιν, ἀνεψυγμένων τῇδε πολλῶν, ἐν οἷς οἱ μὲν τὸν Ὁρχομενὸν οἰκεῖσθαι τὸν ἀρχαῖον ὑπελάμβανον, οἱ δὲ Ἐλευσῖνα καὶ Ἀθήνας παρὰ τὸν Τρίτωνα ποταμόν· λέγεται [δὲ οἰκίσαι] Κέκροπα, ἥντικα τῆς Βοιωτίας ἐπῆρξε, καλουμένης τότε Μέγυγίας, ἀφανισθῆναι δὲ ταύτας ἐπεκλυσθείσας ὕγειρου. Γενέσθαι δέ φασι καὶ κατὰ Ωρχομενὸν χάσμα, καὶ δέξασθαι τὸν Μέλανα ποταμὸν τὸν ρέοντα διὰ τῆς Ἀλαργίας, καὶ ποιοῦντα ἐνταῦθα τὸ ἔλος τὸ φύου τὸν αὐλητικὸν καθαίμον. Ἀλλ' οὗτος ἡφαίνεται τελέως, εἶτε τοῦ χάσματος διαχέαντος αὐτὸν εἰς ἀδηλούς

πόρους, εἴτε τῶν περὶ Ἀλιάρτου ἐλῶν καὶ λιμνῶν προσανα- 407.
λισκόντων αὐτόν· ἀφ' ὧν ποιήεντα κάλεῖ τὸν τόπον δὲ Ποιητής,
καὶ ποιήεντας Ἀλιάρτου,

λέγων.

§. 19.

Οὗτοι μὲν ἐκ τῶν Φωκικῶν ὄρῶν οἱ ποταμοὶ καταφέρονται,
ῶν δὲ Κηφισός ἐκ Λιδαίας, Φωκικῆς πόλεως, τὴν ἀρχὴν
λαμβάνει, καθάπερ καὶ Ὄμηρός φησιν·

Οἵ τε Λιδαικαν ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο.

Δι' Ἐλατείας δὲ ρυεῖς, μεγίστης τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων, καὶ
διὰ Παραποταμίων καὶ Φανοτέων, ὁμοίως Φωκικῶν πολισμο-
τῶν, εἰς Χαιρώνειαν τῆς Βοιωτίας πρόεισιν· εἶτα διὰ τῆς Ὁρχο-
μενίας καὶ τῆς Κορωνιακῆς εἰς τὴν Κωπαΐδα λίμνην ἔχεται.
Καὶ δὲ Περμησσός δὲ καὶ δὲ Όλμειός ἐκ τοῦ Ἐλεικῶνος, συμ-
βαλλοντες ἄλληλοις, εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κω-
παΐδα τοῦ Ἀλιάρτου πλησίον· καὶ τὰ τούτου δὲ ρεύματα εἰς
αὐτὴν ἐμβαλλει. Εἶτα μὲν οὖν μεγάλη, τὴν περίμετρον ἔχουσα
όγδοοίκοντα καὶ τριακοσίων σαδίων· αἱ δὲ ἐκρύσεις οὐδαμοῦ
φαίνονται, πλὴν τοῦ δεχομένου τὸν Κηφισσὸν χάσματος, καὶ
τῶν ἐλῶν, καὶ τῶν λιμνῶν.

§. 20.

[Τῶν δὲ] μεταξὺ κειμένων λιμνῶν ἔσιν ή τε Τρεφία, καὶ
ἡ Κηφισσίς· μέρμηται [δὲ] καὶ Ὄμηρος·

Οἵ δὲ Ἰλη ναιεσκε, μέγα πλούτοιο μερηλῶς,
Λίμνη κεκλεμένος Κηφισίδι.

Οὐ γάρ λίμνην τὴν Κωπαΐδα βούλεται λέγειν, ὡς οἴονται τινες,
ἄλλα τὴν Ἰλικὴν προσαγορευομένην, τῇ προσῳδίᾳ ὡς λυρικὴν,

176 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

407. ἀπὸ τῆς πλησίου πόλεως, ἣν καλοῦσιν Ὑδατον, ὡς λύρας καὶ
ζύρας· οὔτε Ὑδην, ὡς ἔνιοι γράφουσιν,
Οὐ ρ' ἐν Ὑδῃ ναίεσκεν.

Ἡ μὲν γάρ εἶναι ἐν Λυδίᾳ,

408. Τρώλῳ ὑπὸ γνωφόεντες, Ὑδης ἐν πίσιν οὖμων
ἡ δέ, Βοιωτική· ἐπιφέρει γοῦν τῷ,
Δίμνη καλιμένος Κηφισίδιτες,

Πάρο δέ οἱ ἄλλοις

Ναῖαν Βοιωτοῖς.

Ἡ μὲν γάρ εἶται μεγαλη, καὶ οὐκ ἐν τῇ Θηβαΐδει· ἡ δέ, μικρὰ,
ἐκεῖθεν δι' ὑπουρόμων πληρουμένη, κειμένη μεταξὺ Θηβῶν καὶ
Ἀνδημόνος. Ὄμηρος δ' ἐντικῶς ἐκφέρει, ποτὲ μὲν ἐκτείνων τὴν
πρώτην συλλαβὴν, ὡς ἐν τῷ Καταλόγῳ,
ἡδ' Ὑδην καὶ Πετεῶνα,

ποιητικῶς· ποτὲ δὲ συστήλων,

Οὐ ρ' ἐν Ὑδῃ ναίεσκε,

καὶ,

ὅ οἱ Τυχίος [κάμε τεύχων],

Συντοτόμων ὅχ' αἴροισος, Ὑδη ἐνι αἰκίον ναίων·

οὐδὲ ἐνταῦθα εὖ γραφόντων τινῶν, Ὑδη δηνού οὐ γάρ ὁ Αἰας ἐν
τῇς Λυδίᾳς τὸ σάκος μετεπέμπετο....

§. 21.

...Λίμναι, τὴν τάξιν τῶν ἐφεξῆς τόπων.... λόγῳ περι-
ληφθῆναι σαφῶς ὅτι ὁ... τοῖς ὀνόμασι τῶν τόπων, τῶν τε ἀξ...
χαλεπόν φασιν ἐν τοσούτοις, καὶ ἀσκήμοις τοῖς πλείστοις, καὶ ἐν
μεσογαίᾳ, μηδαμοῦ τῇ τάξει διαπεσεῖν· ἡ παραλία δ' ἔχει τι
πλεονέκτημα πρὸς τοῦτο· καὶ γυωριμώτεροι οἱ τόποι, καὶ ἡ
διαδαστα τό γε ἐξῆς ὑπαγορεύει βελτιουν. Διόπερ καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ
μὲν ἐπειρώμεντα.... ἐνταῦθα δ' ἐάσαντες τοῦτο τῷ π....

ἀριθμοῖν

ἀριθμησιν προσφέντες δ τι δια χρήσιμου ἦ...υ ἡμῖν ὑπ' 408.
ἔκείνου δὲ παραλειφθέν. Αρχεται [μὲν οὖν ἀπὸ τῆς Υρίης καὶ
τῆς Αὐλίδος, περὶ δὲ εἰρήκαμεν.

§. 22.

Σχοῖνος δὲ ἐξὶ χώρᾳ τῆς Θηβαϊκῆς κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ
Ἀνθεδόνος, διέχουσα Θηβῶν ὅσου πεντήκοντα σαδίους· ρέει δὲ
καὶ ποταμὸς δὲ αὐτῆς Σχοῖνος.

§. 23.

Σκῶλος δὲ ἐξὶ κάμη τῆς Παρασωπίας ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι;
δισούκητος τόπος καὶ τραχὺς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία·

Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἴμεν, μήτ' ἄλλῳ ἔπεσθαι.

Καὶ τὸν Πενθέα δὲ ἐνθένδε καταγόμενον διασπασθῆναι φασιν.
Ὕν δὲ καὶ τῶν περὶ Όλυνθου πόλεων ὁμώνυμος αὐτῇ Σκῶλος.
Εἴρηται δὲ ὅτι Παρασώπιοι καὶ κάμη τις καλεῖται ἐν Ήρα-
κλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ, παρ' ἣν ρέει Ἀσωπὸς ποταμὸς, καὶ ὅτι ἐν
Σικυωνίᾳ ἄλλος ἐξὶ ποταμὸς Ἀσωπὸς, καὶ ἡ χώρα Ἀσωπία, δὲ
ἥς ρέει. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ὁμώνυμοι τῷ ποταμῷ τούτῳ.

§. 24.

Οἱ Ἐτεωνὸς δὲ Σκάρφη μετωνομάσθη καὶ αὕτη δὲ τῆς
Παρασωπίας. Οἱ γὰρ Ἀσωπὸς καὶ ὁ Ἰσμηνὸς διὰ τοῦ πεδίου
ρέουσι τοῦ πρὸ τῶν Θηβῶν. Εἶτι δὲ καὶ ἡ Δίρκη κρήνη, καὶ
Ποτνιαὶ, ἐφ' ᾧ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Ποτνιέα Γλαῦκον τὸν 409.
διασπασθέντα ὑπὸ τῶν Ποτνιάδων ἵππων τῆς πόλεως πλησίου.
Καὶ ὁ Κιθαιρών δὲ οὐκ ἀπωθεῖ τῶν Θηβῶν τελευτᾶς παρ'
αὐτὸν δὲ ὁ Ἀσωπὸς ρέει, τὴν ὑπώρειαν αὐτοῦ κλύζων, καὶ
ποιῶν τοὺς Παρασωπίους, εἰς κατοικίας πλείους δημορημένους,
ἀπαντας δὲ ὑπὸ Θηβαίοις ὅντας. Εἶτεροι δὲ ἐν τῇ Πλαταιέων

178 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

409. φασὶ τόν τε Σκῶλον, καὶ τὸν Ἐτεωνὸν, καὶ τὰς Ἐρυθράς καὶ γάρ παρὰ Πλαταιάς καὶ παρὰ Ταίναγρου ἐκδίδωσιν. Ἐν δὲ τῇ Θηβαϊών εἰσὶ καὶ αἱ Θεράπναι, καὶ ὁ Τευμησσός, δν ἐκόσμησεν Λυγίμαχος διὰ πολῶν ἐπῶν, τὰς μὴ προσούσας ὀρετὰς διαφέρουμενος·

Εὖτε τις κύνασσε; δλίγος λόφος.

Γυώριμα δὲ τὰς ἐπη.

§. 25

Θεσπειῶν δὲ λέγει τὰς νῦν Θεσπιάς, πολλῶν ὀνομάτων τῶν μὲν ἀμφοτέρων λεγομένων καὶ ἐνικῆς καὶ πληθυντικῶς, κανάπερ καὶ ἀρρενικῶς καὶ θηλυκῶς, τῶν δ' ὅποτέρων. Εἴτε δὲ πόλις πρὸς τῷ Ἐλικῶνι, νοτιωτέρα αὐτοῦ, ἐπικειμένη δὲ τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ Ἐλικών ἐπίνειον δ' ἔχουσιν αἱ Θεσπιαὶ Κρέουσσαν, ἦν καὶ Κρεουσίαν καλοῦσσιν. Ἐν δὲ τῇ τῶν Θεσπιέων ἐξὶ καὶ ἡ Ἀσκρη κατὰ τὸ πρὸς Ἐλικῶνα μέρος, ἡ τοῦ Ἅστιόδου πατρίς· ἐν δεξιᾷ γάρ ἐξὶ τοῦ Ἐλικώνος, ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ τραχέος τόπου κειμένη, ἀπέχουσα τῶν Θεσπιῶν ὅσους τετταράκοντα σαδίους, ἦν καὶ κεκωμώδηκεν αὐτὸς ἐκεῖνος περὶ τοῦ πατρὸς λέγων, ὅτι ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος·

Νάσσατο δ' ἄγριχ' Ἐλικώνος δέξυρῃ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄσκρη, χεῖμας κακῆ, θύραις ἀργυρέη, οὐδέποτ' ἐσθλῆ.

Ο δὲ Ἐλικών συνεγής ἐξὶ τῇ Φωκίδη ἐκ τῶν πρὸς ἀρκτούν αὐτοῦ μερῶν· μικρὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν πρὸς ἐσπέραν κατὰ τὸν ὕστατον λιμένα τῆς Φωκίδος, δν καλοῦσσιν ἀπὸ τοῦ συμβοηκότος Μυχόν. ὑπέρκειται γάρ κατὰ τοῦτον μάλιστα τὸν λιμένα τοῦ Κρισσαίου κόλπου καὶ ὁ Ἐλικών, καὶ ἡ Ἀσκρη, καὶ ἔτι αἱ Θεσπιαὶ, καὶ τὸ ἐπίνειον αὐτῆς ἡ Κρέουσσα· τοῦτο δὲ καὶ κοιλάτατον νομίζεται τὸ μέρος τοῦ Κρισσαίου κόλπου, καὶ ἀπλῶς τοῦ Κορινθιακοῦ. Σταίδει δ' εἰσὶ τῆς παραλίας τῆς ἀπὸ τοῦ Μυχοῦ

τοῦ λιμένος εἰς Κρέουσσαν ἐνε[γόντα]. ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν κρόνος, ἕως τῆς ἀκρούσης, ἦν... καλοῦσι. Εὐ δὲ τῷ κοιλοτάτῳ τοῦ κόλπου τούτου συμβέβηκε τὰς Παγάς κεῖσθαι καὶ τὴν Οἰνόην, περὶ ᾧ εἰρήκαμεν. Οἱ μὲν οὖν Έλικῶν οὐ πολὺ διεσπάστησαν τοῦ Παρνασσοῦ ἐνάμιλλός ἐστιν ἐκείνῳ κατά τε ὑψος καὶ περίμετρου· ἄμφω γάρ χιλιόδολα τὰ δύο καὶ πετρώδη περγυράφεται δ' οὐ 410. πολλῇ γύρῳ. Εὐταῦθεν δὲ ἐστὶ τό τε τῶν Μουσῶν ἱερὸν, καὶ ἡ Ἰππου κοράνη, καὶ τὸ τῶν Λειβηθρίδων υμφῶν στυρού· ἐξ οὐ τεκμαίροιτο τοις Θρᾷκας εἶναι τοὺς τὸν Έλικῶνα ταῖς Μούσαις καθιερώσαντας, οἵ καὶ τὴν Πιερίδα καὶ τὸ Λείβηθρον καὶ τὸν Πίμπλειαν ταῖς αὐταῖς Θεαῖς ἀνέδειξαν· ἐκαλοῦντο δὲ Πίερες ἐκλιπόντων δ' ἐκείνων, Μακεδόνες νῦν ἔχουσι τὰ χωρία ταῦτα. Εἴρηται δὲ ὅτι τὴν Βοιωτίαν ταῦτην ἐπώκησάν ποτε Θρᾷκες, βιασάμενοι τοὺς Βοιωτούς, καὶ Πέλασγοι, καὶ ἄλλοι βάρβαροι. Αἱ δὲ Θεσπιαὶ πρότερον μὲν ἐγνωρίζοντο διὰ τὸν Εὔρωτα τὸν Πραξιτελούς, διὸ ἔγλυψε μὲν ἐκεῖνος, ἀνέθηκε δὲ Γλυκέρας ἡ ἐταῦρα Θεσπιαῖσιν, ἐκεῖθεν οὖσα τὸ γένος, λαβοῦσα δῶρον πάρα τοῦ τεχνίτου. Πρότερον μὲν οὖν ὀψόμενοί τινες τὸν Εὔρωτα ἀνέβαινον ἐπὶ τὴν Θέσπειαν, ἄλλως οὐκ οὖσαν ἀξιοθέατον. Νυνὶ δὲ μόνη συνέστηκε τῶν Βοιωτικῶν πόλεων, καὶ Τάναγρα· τῶν δὲ ἄλλων ἐρείπια καὶ ὄγκοια λέλειπται.

§. 26.

Ταῖς δὲ Θεσπιαῖς ὁ Ποιητὴς καταλέγει Γραιῖσιν καὶ Μυκαλησσὸν, περὶ ὧν εἰρήκαμεν ὡς δὲ αὗτας καὶ περὶ τῶν ἄλλων·
 Οἵ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμουντο καὶ Εἰλέσσουν καὶ Ερύθρας,
 Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἥδ' Τίλην καὶ Πετεῶνα,
 οὐκαλέντην, Μεθεῶνά τ'.

Πετεῶν δὲ ἐστὶ κώμη τῆς Θηβαΐδος ἐγγὺς τῆς ἐπ' Ἀνθηδόνα